"שטר התקשרות" של חברת "אהבת שלום"

שטר ההתקשרות של חברת "אהבת שלום", המובא כאן (בחלקו), נכתב בשנת תקי"ח (1758) בירושלים ונחתם ע"י עשרה חברים מישיבת המקובלים "בית אל" בעיר העתיקה, אשר קבלו על עצמם לחיות בשיתוף גשמי ורוחני. עקרונות האגודה, כפי שנוסחו ע"י החותמים, עליהם נמנים גם רבי שלום שרעבי, המהרי"ט אלגאזי והחיד"א זצ"ל, מחייבים את חברי האגודה לאורח חיים צנוע ולאחריות הדדית — ברוחניות ובגשמיות.

שטר חברתנו הקדושה, הנקראת "אהבת שלום", תכון בצדק לעד ולעולמי עולמים, בחן בחסד וברחמים, אכי"ר[1].

ברצות ה' בתשובת השבים, רוח לבשה אותנו, אנחנו צעירי הצאן הח"מ[2], ונלוו אתנו אחינו וידידינו כמהור"ר **יעקב בוטון** נר"ו[3] וכמה"ר **מנחם** בכ"ר **יוסף** וכו', אשר לעת כזאת טובים הב' הנזכרים בקרית חוצות, ה' יחזירם לביתם ולשלום שלמים בכל, כי"ר. ואנחנו החתומים מטה בצירוף שני צנתרות הזהב הנז', שנים עשר איש כמספר שבטי י–ה, ולכבוד ולתפארת ועטרה לראשנו — נלוה אלינו הרב המובהק חסידא קדישא, **אבינו רועינו קדוש יאמר לו** כמוהר"ר **ישראל יעקב אלגאזי** זצ"ל, ונעשו בינינו תקנות ומנהגים לעשות נ"ר[4] ליוצרנו... להיותנו אנחנו ח"מ עם טובים השנים הנז' וארישא קאי **הרב החסיד** זללה"ה[5] כאיש אחד חברים. והכל לשם יחוד קבה"ו[6] לעשות נחת רוח ליוצרנו. ועל דבר זה נכרת ברית בינותינו, ע"פ התנאים הללו, שרירין וקיימין, חזקים כראי מוצק, בל יסעו יסודותיהם לנצח.

ראשון הוא, שכולנו שנים עשר איש כמספר שבטי י–ה, נהי' כולנו אוהבים זה לזה אהבה רבה, אהבת נפש ואהבת הגוף. והכל לעשות נחת רוח ליוצרנו בדביקו דרוחא חדא... ואיש את רעהו נפשו קשורה בנפשו, שנהיה כולנו בנפש אחת רבה תפארת. וכל אחד יעלה על חברו כאילו הוא חלק ממנו ממש, בכל נפש ובכל מאד, באופן שאם ח"ו[7] יהי' צער לאחד ממנו, לסייעו כולנו יחד או כל אחד בפרטות ככל הבא לידו. ועיקרו של דבר, להוכיח כל אחד לחבירו אם ח"ו שמע עליו איזה חטא.

1 אמן, כן יהי רצון.
2 החתומים מטה.
3 נטריה רחמנא ופרקיה.
4 נחת רוח.
5 זכרו לברכה לחיי העולם הבא.
6 קודשא בריך הוא ושכינתיה.
7 חס וחלילה.

ובכלל הדבר, נתחייבנו אנחנו הח"מ לקשר אהבתנו בתכלית קשר אמיץ, ומקבלים עלינו מעכשיו... שלאורך ימים ושנים בעוה"ב, יטרח כל אחד ממנו, הן בעודנו בעוה"ב, להציל ולתקן ולהעלות את נפש כל אחד מחברתנו בכל מה שיכול ובכל מיני הטרחא שיכול לעשות כל אחד בעוה"ב. וכל אחד הצל יציל את חבירו, וגם שאם ח"ו יסכימו מן השמים שאחד ממנו יקח את הטוב מחברו, ע"ד זכה נוטל חלקו וכו', מעכשיו בשביל טובת הנאה שקבלנו כל אחד מחברו להשתתף בצרתו שלא תבוא, נתחייבנו בחיוב גו"ש[8] בכל לשון ואופן המועיל בדיני אדם ובדיני שמים, למחול לו הטוב ההוא לאותו חבר שנגזר עליו לקחת את טובו, ושלא נהנה ממנו, ואיש את קדשיו לו יהי', ע"ד שפי' מרן האר"י ז"ל בכונת "ושים חלקנו עמהם". על הדרך ההוא נתחייבנו באופן האמור.

כללא דמילתא... מעכשיו נתחברנו ונתקשרנו ונתייחדנו כאיש אחד חברים, בכל מכל כל, לסייע ולעזור ולחזק ולאמץ איש את רעהו לשוב בתשובה ולהוכיחו ולהשתתף בצרתו, בין בעוה"ז בין בעוה"ב, על הדרכים הנאמרים ויותר מהמה...

עוד נתחייבנו, שכל חקנה וסייג ומנהג טוב שיסכימו רוב חברתנו לעשותו, שכולנו וכל אחד ממנו לבדו, יתנהג ויעשה הדבר ההוא, זולת אם יהי' לו אונס.

עוד נתרצינו ונאותנו ונתחייבנו, שלא לשבח איש אחד ממנו את חבירו, ואפילו שהוא גדול ממנו בחכמה ובמנין לכל מראה עיניו. ושלא לקום איש ממנו לחבירו, כאשר אין זר אתנו, מלא קומתו רק הידור בעלמא, ושלא להפציר בכבוד, באופן שנתנהג כאילו כולנו כאיש אחד ואין יתרון מקצתו אל קצתו, והעיני בשר לו לב יודע ערכו וערך חבירו, ומן השפה ולחוץ מפקנא לית ליה באפי מריה.

עוד נתחייבנו, שלא להקפיד שום הקפדה איש על חבירו כלל ועיקר, בין בענין התוכחות בין בענין אחר. ואם יחטא איש לאיש — ימחול לו מיד בכל לב ובכל נפש.

כ"ז נתחייבנו בחגו"ש[9] ובקגו"ש[10] בדל"ב[11] מיד כולנו כתקחז"ל[12], והסכמנו בכל האמור בהסכמה גמורה, כתוקף כל ההסכמות שנעשו מימות מרע"ה[13]. ויהי נעם י"א עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו וגו'[14], עזרנו אלקי ישענו על דבר כבוד

8 גמור ושלם.
9 בחיוב גמור ושלם, או: בחרם, גזירה ושבועה.
10 ובקנין גמור ושלם.
11 במנא דכשר למקניא ביה.
12 כחקנת חכמינו זכרונם לברכה.
13 משה רבנו עליו השלום.
14 תהלים צ' י"ז.

"מלחמת העולם הראשונה בראי הקולנוע" — הוועדה לחקר תולדות ארץ ישראל

שמך וגו'[15]. ולאות אמת ח"ש[16] פעיה"ק ירושלם ת"ו, חודש ניסן שנת תקח"י מוסר[17] וקיים.

והכל שריר וקיים, והנה אמת נכון הדבר[18] וקיים:

שלום מזרחי דידיע שרעבי ס"ט, חיים די רוזה, רפאל אליעזר פרחי ס"ט, שלמה בלא"א דוד פיראנדיש דיאש, יום טוב אלגאזי ס"ט, שמואל אלחדיף ס"ט, אברהם בעלול, חייא אהרן בכ"ר אליה הלוי ס"ט, יצחק מזרחי ס"ט, הצעיר חיים יוסף אזולאי ס"ט.

15 שם ע"ט ט'.
16 חתמנו שמנו.
17 עפ"י הפסוק בצפניה ג' ז': "אמרתי אך תראי אותי תקחי מוסר וגו'".
18 עפ"י הפסוק בדברים י"ז ד'.